

vrsto treba delati, na kateri način se kdor bodi naposled vendar nauči. To so drobnejša orodja, grablje, vile, kosišča, vsakovrstna toporišča itd.

S tem pa še nismo pri kraju. Vsak kmet naj bi si oskrbel, vsaj priprosto, stružno klop (Hobelbank), katera priprava pri vsakem takšnem delu najboljše služi. Če se še količkaj privadi, lahko si po zimi popravi sam manjše pohištvo, post. stole, klopi, okna, naredi čebelnih panjev itd. in to mu bo marsikaterega delavca odrinilo.

Ko je že vse to gotovo, pride na vrsto posoda. Ne mislim tukaj loncev in skled, pač pa raznovrstne jerbaze, pletene iz slame ali šibic, potem manjše priročne pleterčke, skafe ali vedrice in tudi — cikle. Vse to se lahko naredi doma, spočetka sicer bolj okorno, čedalje lepše, vendar kakšno že bodi, da je le domače! Vse to stane vsako leto kmeta več ali manj denarja, tako pa ostane ta — doma!

Sedaj pa še nekaj ženskam. Najprej in pred vsem priporočam kmetom povsod sejati lan, kateri se v jeseni pozno ali tudi po zimi stane in sedaj je dosti dela za ženske — predenja. Najbolj me ujezi izgovor, kakoršnega sem že slišal, češ: Ni vredno se toliko mučiti s tem delom, ker so lepše tkanine dandanes tako po ceni. Da mi tako govori kak bogatin, bodi si, ali da priproste in uboge ženske se tako izgovarjajo, le da jim ni treba prijeti za kolovrat, to je pa že preveč! Takšnim po druge strani tudi ni treba tožiti o slabih časih, revščini itd. ker če se jim za v obleko izdanimi krajcarji ne toži, gotovo jih tudi drugje z lahko in mirno vestjo zametavajo v — brezno nemarnosti. Dalje ne pomislijo, koliko prednostij ima domača tkanina nasproti tujim izdelkom gledé na trdnost, kakor tudi gledé na zdravje. Iz domačega platna perilo namreč posuši na telesu škodljivi pót, in se človek torej lažje varuje, da se ne prehladi.

Dalje, če je količkaj mogoče priskrbeti volne, najbolje so domačega dela nogovice, katere se igraje napravijo po zimi. Po nekaterih krajih ženske pletejo celo jope iz volne, enako nogovicam, kar je močna in jako topla pozimska noša.

Napisal bi še lahko mnogo o domačem delu po zimi, ali bodi to zadosti! Pred vsem bodi vsakemu kmetu skrb pripraviti dosta gradiva za pozimsko delo, namreč raznovrstnega lesa, šibic itd. dalje prediva, volne itd. Sploh skrbimo vsi že po leti, kar bo po zimi se delalo, in po zimi, kar bo po leti se potrebovalo. Tako ne bomo napačno porabili nobenega časa in tudi kadar nas bo Gospod poklical, našel nas bo pri delu, za kar nas bo po trpljenju in žuljih v tej solzni dolini k večnemu počitku poklical.

Pohorski.

Sejmovi. Dne 14. januarija pri Sv. Filipu za Kozjim. Dne 17. januarija v Kapelah pri Brežicah, pri Sv. Petru tik Radgone, v Pletrovčah in v Tilmači pri Lipnici.

Dopisi.

Iz Ponikve ob južni železnici. (Pred občinskimi volitvami.) V kratkem vršile se bodo v naši občini volitve v občinski zastop. Dosedaj so bili v istem samo narodni možje, ki že po svojem večletnem delovanju zaslužijo povsem zaupanje svojih občanov. Upajmo, da bode tudi tako ostalo! — Govori se sicer, da si naš trgovec Adolf Eichberger — njega nam je gotovo poslala celjska nemška gospóda na nemško (!) stražo in prežo — prizadeva na tihem, da bi zmuznil

v občinski zastop. Če bode slo? Nadejamo se, da se ne bodo našle med volilci narodno zavedne Ponikve izdajice in kukavice, ki bi za kapljo vina prodale svojo narodnost in volile nedomačina Eichbergerja. Svoji k svojim! Žalostno je že, da se je mogel ta »stražnik nemštva« tukaj naseliti, grdo bi pa bilo, da bi mogel po naših ramah splezati do veljave v občini in s slovenskimi žulji denarstveno si opomoči. Skušnja nas uči, da se nemškutarski nemaniči tako dolgo prilizujejo Slovincem, dokler si žepov ne napolnijo, potem pa pokažejo svoje pravo lice in svojo mržnjo do slovenskega naroda. Slovenci si tako sami v svojej sredini vzrejamo psovatelje svojega naroda. — Ponikovljani, bodimo zavedni in složni in pri volitvi ne dajmo niti jednega glasú kje kakemu vsiljencu, ki bi znal postati liki uši v občinskem kožuhu. Pokažimo z deli, da na Ponikvi ni kruha za nemškutarijo.

Iz Vojnika. Nekaj pozneje je sicer, a zastarano gotovo ni, kar imamo poročati iz našega zelenega Vojnika. Če je še »Slov. Gosp.« večkrat čez leto oglasil se z dopisi iz Vojnika, kako bi smel čisto zamolčati zadnjega časa! Z radostjo nas je navdajala koncem meseca listopada sreča, da je dobila naša velika župnija novega pastirja, katerega so veselo pozdravljali brez izjeme vsi župljani. To radost razglasili so gromeči možnarji, to peli so ubrani zvonovi in to oznanjali so lepi slavoloki in mlajši pa zastave; a najbolj se je razodevala z obilno množico naroda ob cesti pričakajočo novo došlega g. župnika Voduska. Še celó naši »nemški purgarji« posnemali so slovenske tržane ter prišli pozdravljat ga v »galla« ter se mu poklanjat, da bi si zagotovili njegovo naklonjenost takoj od začetka. Hčerka gosp. učitelja Brezovnika podala mu je po kratkem nagovoru lep šopek. Gosp. župnik je vesel izjavil, da se hoče vedno spominjati tega. Vse pa je bilo prav praznično. Vojnik je ponosen na svojega vrlega g. župnika ter se mnogo zanaša na-nj! Takoj drugi dan pa je odšel naš ljubi g. kaplan Lekše. Za svojega bivanja pri nas pomagal je narodu svojemu pri vseh podjetjih, tako pri ustanovitvi političnega društva »Edinosti« in družbi »Sv. Cirila in Metoda«. Bil je prvej načelnik. Vrlemu, delavnemu gospodu, čistemu rodoljubu kličemo svoj hvaležni »Živio!« in tožni »Z Bogom!« Vojničan.

Iz Trbovelj. (Občinska volitev.) Takega veselja, kakor je zdaj v občini Trboveljski, še ni bilo. Zmagala je pri občinski volitvi narodna konservativna stranka. Pred kakšnimi osemnajstimi leti so bili kmetje poskusili, nekoliko svojih mož spraviti v občinski zastop, pa ni se jim bilo posrečilo, niso namreč voditelja imeli. Vse upanje so bili zgubili, kedaj zmagati, zato se tudi niso občinskih volitev več vdeleževali ali le v malem številu, liberalni gospodje so odločevali po svoji blagi volji. Boljša doba je lani nastopila. Pri volitvi v občinski zastop, dne 13. decembra 1892 je zmagala narodna konservativna stranka, izvoljenih je bilo deset narodnih in osem nemško liberalnih odbornikov. Nemško-liberalna stranka je na dan volitve graje vredno postopala, obetala, žugala in zmerjala je na vso moč, da bi prodrla, tudi voditelji te stranke so popačljivo ravnali. Gospodje učitelji so vsi z nemško liberalno stranko potegnili. Dva učitelja se nista volitve vdeležila: g. Janez Sorčan, nadučitelj v Hrastniku in g. Herman Gradišnik, nečastno se je njima dozdevalo se vkloniti pritisku liberalne stranke, z nemško liberalno stranko pa so volili: Gosp. Franc Staufer, učitelj pri Sv. Katarini; g. Gustav Vodusek, g. Janez Logar, g. Aleksander Falk, učitelji v Trbovljah; g. Janez Kern, nadučitelj na Vodi; g. Veixler in Emil Volc — slednji celó nepostavno, ker je še maloleten. Kmetovalci so obžalovali, da nimajo nobenega učitelja na svoji strani, kateri bi se potegoval za verske

in narodne pravice. — Dne 5. prosinca 1893 je bila volitev občinskega predstojništva. Za župana je bil izvoljen obče spoštovani g. Ferdinand Roš. Ta izvolitev je vse navdušila, ne samo posestniki, ampak tudi rudokopi se te volitve veselijo. Opomniti je, da so tudi ženske v Trbovljah večji del že narodno konservativno prebujene. Živela slovenska občina Trboveljska!

Iz Ljubljane. (Oklic!) V prošlih treh vekih rodilo se je narodu našemu lepo število znamenitih mož, ki so vsestransko delovali na širnem polju kulturnem, toda žal, pozabljeni so danes skoro do cela. Večina teh slovenskih velikanov, tako duhovnikov, kakor posvetnikov, ki imajo za splošno omiko ogromnih zaslug, ne poznamo dandanes niti po imenu, kaj se po njih delovanju! Da se imena vsaj nekaterih teh veljakov otmejo popolnej pozabljivosti, namerjata podpisana izdati živopise sto, ali celó več, znamenitih tacih rojakov, ter imata v to svrlo nabranega precej in obširnega gradiva. Delo, ki bi izhajalo v nedoločenih rokih, v zvezkih, štiri tiskane pole obsezajočih — prvi nekako o velikej noči — dičile bi tudi pojedine slike. Cena zvezku, ki bi bila plačati precej po vsprejemu prvega in vsacega sledečega snopiča bila bi s poštnino vred: 35 kr. Delo izide le, ako se javi vsaj toliko naročnikov, da se pokrijejo tiskovni troški. Zatorej najvljudneje pozivljava razumnštvo slovensko, i knjižnice župnijske, šolske in učiteljske, da se izvolé v obilnem številu naročiti na to delo ter javiti se v to z dopisnico pod naslovom: Fran Podkrajšek, pošta Sava (Dolenjsko).

Fridolin Kavčič, Fran Podkrajšek.

Iz Ribnice. (Odgovor.) Ni mogoče, da bi se naši ljudje, kakor se Vam piše izpred Velike kape, kar čez noč spreminjali, posebej pa še stavimo precej na krepke značaj ondi napadenega narodnjaka, kateri uživa med našim ljudstvom splošno spoštovanje in ljubezen. Da ni — in ne bo — kedaj »materi Slavi« nasproti deloval, vemo in smo prepričani iz tega, ker nam je ob volitvah vselej najizdatneje pomagal, kakor tudi je naše »Bralno društvo« vedno krepko podpiral in vsikdar kot Slovenec in narodnjak se skazoval. V »šulferajnski koš« pa nam ni treba skočiti dokler imamo doma dosti revnih otrok, za katere je pred letom daroval omenjenih 10 gid., ne pa za nemški »šulferajn«. To je vendar razloček, kakor noč in dan, zato naj nam g. dopisnik ne zameri, če ga lepo opominjamo, naj se drugikrat preje o resnici prepriča, predno poroča v javnost neresnico. Jednako je omenjeni daroval s tovarišem novemu »strelskemu društvu« podporo zato, ker je imenovanega društva čisti dohodek namenjen revnej šolske mladini. Tukaj nam torej ni treba spreobračati in vabiti »zguljene ovce« nazaj v domači hlev, pač pa bi takšno ovco našel drugje. Mislim namreč nekega »zagrizenega« naprednjaka, kateremu so naši Slovenci bili še preveč pohlevni, zato je raje ob volitvah šel ponujat se — nasprotnikom — ali škoda, še ti so ga zavrgli. Takšne »ovce« naj g. dopisnik v prihodnje vabi v hlev spoznanja, prej omenjeni narodnjak pa bo že brez njega vedel pravo pogoditi. — Nam je seveda ljubo, če se popravi brzo krivica in zahvalimo Vas za to, a prosimo, da še poveste, kaj je s tisto žensko podobo? Če je taka, kakor se nam je opisala, mora g. župan jo odstraniti ali pa — c. kr. žandarji: pošten človek pa ne more biti ud društva, katero ima tako »bandero«. Uredn.

Od Braslovč. (Veseli napredek — vesela prihodnost.) Na novega leta popoldan je bil občni zbor našega bralnega društva. V lepem številu smo se zbrali udje v bralni sobi g. J. Prislana. Prišlo je tudi nekaj novih udov, a nekaj, kakor se je slišalo, ima jih še pristopiti. Nismo se nadejali tako vesele vdeležbe, kakor se je to zgodilo. Počastili so na tudi vlč. g. dekan

Matija Stoklas in č. g. kaplan Franc Pečnik. Najprej je bil pregled računa, in stanja društva v tekočem letu; potem se je vplačala udnina in so se naročili časniki za prihodnje leto. Naročilo se je pa: »Slov. Gospodar« (5 istisov), »Mir« (2 iztisa), »Domoljub« (2 iztisa), »Domovina« (1 iztis), »Dom in Svet« (1 iztis), »Zgodnja Danica« (1 iztis), »Kmetovalec« (2 iztisa), »Cvetje« (1 iztis). Število udov se ne dá še sedaj določiti, ker še jih pristopi, kakor sem prej rekel, večje število in potem se bode še tudi kakov časopis tako naročil. Veselo je to znamenje in vesel napredek društva. Daj Bog, da bi vrlo društvo vedno bolj napredovalo, nam v veselje in ponos, nasprotnikom našim pa v strah in jezo. Vrl korak se je storil naprej in ni se treba bati, da bi društvo razpadlo, če pojde vedno tako naprej, bode jedenkrat močen steber in mogočen zid, na katerega se bomo s ponosom ozirali — čast, slava in ponos Braslovškega trga. Tedaj le zraven, kdor še ni ud; »z združenimi močmi!« Konečno je imel novoizvoljeni gosp. tajnik lep in navdušen govor; spodbujal je z živo besedo društvenike in v nemal za dobro reč. Pokazal nam je v jasni besedi, kam bi prišli če bi brez duhovnikov in v protikrščanskem duhu ravnali! Kot jasen izgled nam je pokazal neko društvo, ki je brez duhovnikov ustanovljeno in po liberalnem duhu in časnikih delujoče na žalostnem koncu. Oklenimo se tedaj naše častite duhovščine, naše svete vere in katoliške cerkve in vesela pa srečna bo naša bodočnost! Naposled je zahvalil gg. duhovnike za njih vdeležbo. Bodi jim pa tudi na tem mestu izrečena najsrčnejša zahvala za njih dosedanjo in v prihodnje nam obljubljeno podporo in pomoč in za vse njihov trud, s katerim si prizadevajo društvo povzdigniti. S tem je bilo zborovanje zaključeno. Bog naj živi častito duhovščino. Bog živi vrlega tajnika društva. Bog živi bralno društvo Braslovsko in vse njegove ude mnoga leta, naj jih Bog živi! F. Kresnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Državni zbor se snide v prihodnji torek ter se posvetuje na dalje o proračunu za leto 1893. Besedovanja bode pa na novo in več, kakor ga je treba, stvar pa ostane po celem, kakor se pač nastavlja pri ministrlih, tako pri stroških, kakor pri dohodkih. — Za vladno večino hodi neki trdo in nihče ne zna, pride-li grof Taaffe do nje, sicer pa nam ni veliko za-njo, saj bode taka, da ne dobi slov. ljudstvo od nje nič kaj prida. — Iz vseh kronovin so ces. namestniki te dni na Dunaji in pravi se, da slavijo 40letnico, kar stoji grof Taaffe v ces. kralj. službah in bil je več let ces. namestnik v Tirolah.

Štajarsko. Ker se dež. glavar, grof Wurmbrand, obnaša samosvesto, oblastno, daje se mu imé »vojvoda štajarski«, to pa mu ni dovolji in on celo trdi, da sta si s ces. namestnikom, baronom Kübeck, še vselej »na roko«. To je sicer mogoče, ali kdo se ne spominja njegove voznje po Savinjski železnici? — V Gradci je trgovec Grabner svojo štacuno visoko zavaroval, potem pa je nastal v njej požar, toda ognjegasci so bili kmalu prišli in so, brž na nevoljo trgoveca, pogasili ogenj, kajti mož si je štirikrat prebodel prsi z nožem. Če preživi svoje rane, dobi ga sodnija v roke. Mož je liberalec, kolikor ga je v koži.

Koroško. Nemski strelci bi radi v Celovec »zavezno streljanje« t. j. strelci bi od vseh stranij naj prišli v Celovec ter bi ondi nekaj dnij streljali. Kakor pa se